

DEL 2

Jim

1

De allra flesta som kände Jim, de hade nu blivit en hel del genom åren, hade för länge sedan slutat vänta sig något annat av honom än trubbel. Så också hans före detta. Så för att komma hennes fördom på skam, när hon för tredje gången påpekade att hans två barn varken slutade äta eller slita på kläder bara för att han hade gett sig av, packade han sina få ägodelar, han blev förvånad över att det inte var mer än några filmer och CD-skivor, en trasig elgitarr och en hög kläder; allt det slängde han i baksätet på sin Toyota Corolla, en bil som var i så dåligt skick att det enda som fungerade som det skulle var motorn.

Bilen hade han sedan ställt utanför den vita enplansvillan de en gång hade köpt och som hon bodde kvar i med barnen. Han passade på att köra

ner några meter av häcken som de hade planterat året innan. Sedan gick han därifrån. Men först skrev han en lapp som han placerade på instrumentbrädan, alldeles framför hastighetsmätaren. På den skrev han, mycket högtidligt och på fullt allvar, att han önskade henne lycka till med det som var kvar av hans liv och som han nu förärade henne.

När han hade kommit en bit neråt gatan vände han om. Han hade glömt att lämna kvar nyckeln till bilen.

Senare på kvällen ångrade han sig. Kvinnan, som han tillfälligt bodde hos, frågade honom om han var riktig i huvudet som kunde bära sig åt på det sättet. Tänkte han inte ens på sina barn? Vad ska de tro om honom?

När han svarade att det var inte mer än rätt åt hans gamla ex att få häcken nerkörd och en gammal skrotbil på halsen, skrattade hon så håfullt åt honom, att han var tvungen att tala om för henne att hon nog borde se upp, därför att hon hade inte en susning om vem hon hade att göra med.

Hon svarade då att hon mycket väl visste vad han var för en skit och att hon nu ville att han skulle gå.

Han trodde inte sina öron. Körde hon ut honom?

Ja. Han hade av misstag fått med sig ett par av hennes skivor och hon gillade inte det. Hon gillade inte heller när han pratade på och bar sig åt som han gjorde nu.

Det hjälpte inte att han lovade köpa henne nya skivor. Hon ville ändå att han skulle gå.

Han såg då på henne med ögon som heta kulor. Inte inbillade hon väl sig att hon kunde vara utan honom. Och för att visa vad han menade att hon behövde, lade han ena handen över sitt kön och ruckade det upp och ner, som om han kollade glappet i en lös maskindel. Sedan vickade han på höfterna och ritade en ring i luften över huvudet med den lediga handens pekfinger.

Det här var en gångbar inledning till deras kärleksstunder. Första gången han hade gjort den hade det roat henne. Det var inte vanligt att männen dansade för henne. Ärligt talat, hade hon sagt, kunde hon inte komma på någon som hade gjort det. Det hade mest varit hon som hade fått dansa för dem och leka stripklubb i vardagsrummet med sexiga underkläder, röda spotlights och *J'e t'aime* förföriskt viskande i högtalarna.

När han nu körde på med sin erotiska initiationsrit, hörde han henne säga att hon efterhand blivit allt mindre road av den. Och nu var hon det inte alls. Så om han ville vara vänlig att gå sin väg.